

Ygs Hayatın Dönüm Noktası

– Erol AFŞİN · 20 Temmuz 2012

YGS, HAYATIN DÖNÜM NOKTASI (MI ACABA?) Milyonlarca öğrencinin yaklaşık üç saat kadar ter döktüğü, hayatlarının sınavı olarak gördükleri bir YGS'yi geride bıraktık. Öğrencinin penceresinden baktığımızda hayatın dönüm noktasını oluşturan bir sınav... Diğer cepheden bakınca hem öyle hem de hayatının sınavı değil. Çünkü hayat denilen meşakkatli yolda ilerlerken daha büyük sınavların olduğunu görünce, YGS'nin ağırlığını daha hafif gelecek. Ama ona daha var.

YGS sınavının ardından gencecik insanların canına kıymaları, sınav heyecanı ile atan kalbin daha fazla dayanamayıp heyecanına yenik düşmesi... Bilmem farkında mısınız ama YGS'den önce burada ne büyük bir sınav var biliyor musunuz? "Hayatta kalma sınavı!" Bu kardeşlerimizi bu kadar heyecanlandıran neydi ki o küçük kalbi daha fazla dayanamadı? Bu kardeşlerimizi korkutan neydi ki canlarına kıydılar? YGS'yi kazanmazlarsa hayat onlar için bitmiş mi demektir? Neydi YGS? Körpeçik fidanların korkuya kapılarak, belki çok güzel işler yapabilecekleri ömürlerini bir çırpıda atıp atmak da neyin nesiydi? Bu yazımda YGS'de nasıl başarılı olunur, başarı taktikleri nedir vs. gibi konularda durmayacağım. Önce beynimizdeki sorunu çözmeye çalışacağım, gerisini zaten insan aklıyla yapar, yener. Değil miydi ki, Haliçteki zincirleri görünce, bütün gemileri karadan Haliç'e gönderen Fatih? O zaman bunu insanlar hayal bile edemezken, Fatih bunu gerçekleştirmişti. Bugün bize bu sıradan geliyor, çünkü teknoloji çok ilerledi. Daha da ilerleyecek... Bunları okuyarak, takip ederek ve çalışarak öğrenecek ve başaracağız. Dünyada yoktur ki yerinde oturup da başarılı olmuş biri olsun!

Ben özellikle gençlere ve anne babaların bu yazıya dikkat çekmelerini istiyorum. Tamamen hayatın içinden örneklemelerle hayatı anlatmaya çalışacağım. Hepimiz bu dünyaya anne babamızın sebep kılınmasıyla geldik; anne babamızı, kardeşlerimizi seçme hakkımız yoktu. Nasıl doğacağımızı seçme hakkımızda yoktu. Allah takdir etti ve oldu. Ben zihinsel engelliler okulunda görev yapıyorum. Oradaki çocuklar zihni anlamda geriler, anlayamıyorlar ya da çok geç anlıyorlar. Okuyamıyorlar, yazamıyorlar. Ve onların da bir anne babası var. Onlar için de sevilen, üzülen düşler var. Ve o çocukların geleceği yok. Yani üniversiteyi okuyayım; doktor, avukat, öğretmen olayım gibi bir düşünceleri maalesef yok. Olma ihtimali var ama çok büyük bir azim istiyor. Bu okuldaki çocukları bir gün ziyaret edin ve imkânınız varsa sabahtan akşama kadar o okuldaki öğrencileri müşahade edin. Elinizdeki nimetin büyüklüğünü görün! Şaşıracaksınız. Eğer YGS'ye girecek bir evladınız varsa, onlara göre şanslısınız. Bütün çocuklar bizim ciğerimiz, yaşama sevincimiz... Engelleri olsun ya da olmasın, onlar daima yaşam kaynağımız...

Bu sene kazanamayan çocuğunuza çok kızmayın, gayret etsin, hayatı anlatmaya çalışın. Elbette o da anlayacaktır neden çalışması gerektiğini... Çalışmak zorundayız çünkü başkasının esareti altında yaşayamayız. Çalışmalıyız çünkü hayaller kurmalıyız ve bu hayalleri gerçeğe dökmeliyiz. Çalışmak için çok sebebimiz var. Öncelikle ilk sınavımız hayatta kalabilmek, eğer buna yenik düşersek hiçbir sınavın önemi yok. Cumhurbaşkanlığının himayelerinde Eğitim Her Engeli Aşar projesi bilmem hiç dikkatinizi çekti mi? Bu yıl bu projenin üçüncü yıl dönümü İstanbul'da kutlandı. O videoları, cumhurbaşkanlığının sitesinden mutlaka izleyin. Hayat sınavının ne demek olduğunu bizzat izleyerek görün, yazdıklarım dan

daha fazla tesir edecektir. Bir kadın; eşinin gözleri görmüyor, kulakları duymuyor ve konuşmıyor. Buna rağmen kadının yüzünden tebessüm eksik olmuyor. Çünkü onlar yaşam savaşından galip gelmiş muzaffer komutan edasıyla orada tüm Türkiye'ye seslendiler. Zekeriye Ünal, bu kardeşimiz çok naif biri, hassas, kemikleri kırılğan ama yüreği? Yüreği dünyaya bedel... Bir kurumda bilgi işlem sorumlusu olarak çalışıyor. Mutlaka izleyin o videoları...

Geleceğimizde daha rahat yaşayabilmek için elbette çalışmak ve meslek seçimi yapmak durumundayız ama ne olduğumuz değil, hangi işi ne kalitede yaptığımız çok daha önemlidir. Ahilik sanatının tekrar gelmesi ise günümüz için elzendir. Meslekî ahlak dediğimiz kavramdan yoksun olarak yapılan her iş abesle iştigaldir. Bundan dolayı elinizden gelenin en iyisini yapın, çalışın ve sonrasını Yaradan'a bırakın. Yunus Emre boşa mı söylemiş şu dizeleri acaba?

Mal sahibi, mülk sahibi

Hani bunun ilk sahibi

Mal da yalan mülk de yalan

Gel biraz da sen oyalan

Sorumluluk bilinciyle hareket ettikten sonra ödevlerimizi bilecek ve ona göre adımlarımızı atacağız. Ben bugünün gençliğinin ahmak olduğunu asla düşünmüyorum, çok zekiler ama bu zekâlarını kullanmaları gerek. Gençler, bu ülke sizlere emanet, bunu unutmayın olur mu?